

Bērnu aizsardzības
centrs

**Ārpusģimenes aprūpes atbalsta centru
informatīvo ziņojumu apkopojums par
darbību 2025. gadā**

Rīga, 2026

Ievads

Saskaņā ar Bērnu aizsardzības centra (turpmāk – Centrs) normatīvajos aktos noteiktajām funkcijām Centrs nodrošina ārpusģimenes aprūpes atbalsta centru (turpmāk – Atbalsta centru) prasību izpildes pārraudzību¹, metodisko atbalstu² un informācijas apkopošanu, lai nodrošinātu ārpusģimenes aprūpes pakalpojumu kvalitātes izvērtēšanu³.

Lai Centrs varētu veikt Atbalsta centru darbības izvērtēšanu atbilstoši Ministru kabineta 2014. gada 17. jūnija noteikumiem Nr. 317 “Kārtība, kādā tiešās pārvaldes iestādes slēdz un publisko līdzdarbības līgumus, kā arī piešķir valsts budžeta finansējumu privātpersonām valsts pārvaldes uzdevumu veikšanai un uzrauga piešķirtā finansējuma izlietojumu”, kā arī pamatojoties uz noslēgto līgumu par finansiālu atbalstu ārpusģimenes aprūpes pakalpojumu sniegšanā, Atbalsta centri iesniedza informatīvos ziņojumus par darbību 2025. gadā.

Šajā materiālā apkopota informācija par Atbalsta centru darbību, balstoties uz Centrā saņemtajiem informatīvajiem ziņojumiem par Atbalsta centru darbību 2025. gadā.

Apkopojuma mērķis ir sniegt pārskatāmu ieskatu 12 Atbalsta centru praktiskajā pieredzē, izceļot biežāk sastopamās tēmas, izaicinājumus, problēmas un sasniegumus. Informācija analizēta, izmantojot kvalitatīvās satura analīzes pieeju, saglabājot Atbalsta centru lietoto terminoloģiju bez papildu interpretācijas.

Jāņem vērā, ka Atbalsta centru iesniegto informatīvo ziņojumu struktūra un detalizācijas pakāpe atšķiras, tādēļ apkopojumā uzsvērtas kopīgās tendences un vispārināti novērojumi. Tajā ietvertie piemēri balstīti uz pieejamo informāciju un sniedz indikatīvu priekšstatu par nozares aktualitātēm, nevis statistiski reprezentatīvu kopainu par visu Atbalsta centru darbību.

1. Audžuģimeņu kustības pilnveide

Atbalsta centru sniegtie informatīvie ziņojumi parāda, ka būtisks izaicinājums ir jaunu audžuģimeņu piesaiste⁴. Informatīvajos ziņojumos norādīts, ka sabiedrības interese kļūst par audžuģimeni sarūk, esošās audžuģimenes “*noveco*”, daudzas izjūt laika un finanšu trūkumu, kā rezultātā pieredzējušas ģimenes gadu gaitā “*iziet no aprūpes sistēmas*”.

Lai veicinātu ārpusģimenes aprūpē esošo bērnu iespējas uzaugt ģimeniskā vidē, 2026. gada 1. janvārī stājās spēkā normatīvā regulējuma grozījumi⁵, kas palielina finansiālu atbalstu – pabalstu audžuģimenē ievietota bērna uzturam, atbalstu specializētajām audžuģimenēm un atlīdzību par audžuģimenes pienākumu pildīšanu.

¹ Ministru kabineta 2018. gada 26. jūnija noteikumos Nr. 355 “Ārpusģimenes aprūpes atbalsta centra noteikumi” 3. punkts.

² Ministru kabineta 2023. gada 19. decembra noteikumos Nr. 784 “Bērnu aizsardzības centra nolikums” 4.15. apakšpunkts

³ Ministru kabineta 2023. gada 19. decembra noteikumos Nr. 784 “Bērnu aizsardzības centra nolikums” 4.2. apakšpunkts

⁴ MK Nr. 355 12.1. punkts nosaka, ka atbalsta centrs piesaista jaunas audžuģimenes, aizbildņus, adoptētājus, viesģimenes, īpaši veicinot specializēto audžuģimeņu skaita pieaugumu;

⁵ Izmaiņas paredz [grozījumi Ministru kabineta \(MK\) noteikumos Nr. 354 “Audžuģimenes noteikumi”](#) un [grozījumi MK noteikumos Nr. 1549 “Kārtība, kādā piešķir un izmaksā atlīdzību par audžuģimenes pienākumu pildīšanu”](#), kas stājās spēkā 2026. gada 1. janvārī.

2025. gada būtisks attīstības virziens bija tā saucamā “ārpusgroza pakalpojuma” ieviešana⁶, kas praksē tika definēti kā atbalsta pasākumi bērna veselības uzlabošanai, attīstībai un prasmju pilnveidošanai⁷. Pakalpojumi ietvēra gan individuālas terapijas, gan mentorprogrammas pusaudžiem, gan socializācijas pasākumus, nometnes un kopīgus izbraukumus. Šo pakalpojumu nozīme tika īpaši akcentēta informatīvajos ziņojumos.

Vienlaikus informatīvajos ziņojumos norādīts, ka ārpusgroza pakalpojumu administrēšana Atbalsta centros un dokumentācijas sakārtošana aizņem laiku un rada papildu administratīvo slogu. Atbalsta centri norāda, ka saskaras ar grūtībām, jo audžuģimenēm (īpaši no reģioniem) ir fiziski jābrauc uz Atbalsta centru tikai tādēļ, lai parakstītu dokumentus, tā kā daļai no audžuvecākiem nav nokārtota elektroniskā paraksta iespējas.

2. Darbs ar valsts sociālās politikas monitoringa informācijas sistēmu⁸ (turpmāk – SPOLIS)

Līdzīgi kā iepriekšējā gadā, 2025. gadā Atbalsta centri informatīvajos ziņojumos norāda, ka saskaras ar lielu administratīvo slogu, īpaši saistībā ar SPOLIS datu ievadi un dokumentācijas dublēšanu, un sistēmas lēndarbību. Taču kā pozitīvo sistēmas pienesumu atzīmē ērti pārskatāmus pakalpojumus, statistikas izguvi (kas būtu arī pilnveidojama), kā arī iespēju valsts iestādēm piekļūt datiem. Atzīmēta arī pozitīva dinamika problēmu risināšanā – Atbalsta centri norāda, ka tiek reaģēts uz viņu sniegtajiem ziņojumiem par sistēmas nepilnībām un tiek veikti mērķtiecīgi uzlabojumi.

3. Atbalsta grupas un apmācības

Informatīvie ziņojumi liecina, ka Atbalsta centri nodrošina regulāras atbalsta grupas audžuģimenēm, adoptētājiem un aizbildņiem, tomēr šo grupu organizēšana praksē nereti ir saistīta ar vairākiem izaicinājumiem. Biežāk minētā grūtība ir pietiekama dalībnieku skaita nodrošināšana, jo potenciālajiem dalībniekiem ir grūtības saskaņot dalību ar darba grafiku un ģimenes pienākumiem. Daži Atbalsta centri norāda arī uz situācijām, kurās vienlaikus ir nepieciešamas vairākas tematiskās grupas, kas pieejamo cilvēkresursu dēļ var būt grūti nodrošināmas.

Atbalsta centri uzsver, ka atbalsta grupas ir vērtīgas jau pie neliela dalībnieku skaita, un aicina pārskatīt minimālā dalībnieku skaita prasību, ļaujot grupas norisi uzskatīt par notikušu ar mazāku dalībnieku skaitu.

Apmācību organizēšanas⁹ jomā Atbalsta centri norāda, ka būtiska nozīme ir gan regulāru jauno audžuģimeņu mācību nodrošināšanai, gan arī jau esošo aprūpētāju profesionālo kompetenču pilnveidei. Vienlaikus informatīvajos ziņojumos minēti arī praktiski šķēršļi apmācību organizēšanā,

⁶ Saskaņā ar grozījumiem, kas stājušies spēkā 2025. gada 19. jūnijā, Noteikumi papildināti ar 12.20. apakšpunktu, kas nosaka, ka Atbalsta centrs nodrošina atbalsta pasākumus audžuģimenēs vai specializētajās audžuģimenēs ievietoto bērnu veselības uzlabošanai, attīstībai un prasmju pilnveidošanai, pamatojoties uz ārstniecības personas vai atbalsta centra sociālā darbinieka izvērtējumu un ierakstu bērnu individuālās attīstības plānā;

⁷ <https://www.bac.gov.lv/lv/media/3047/download?attachment>;

⁸ Ministru kabineta 2014. gada 30. septembra noteikumu Nr.587 “Valsts sociālās politikas monitoringa informācijas sistēmas noteikumi” 15.² punkts;

⁹ Ministru kabineta 2018. gada 26. jūnija noteikumos Nr. 355 “Ārpusģimenes aprūpes atbalsta centra noteikumi” paredz atbalsta centram nodrošināt mācības audžuģimenēm, tai skaitā specializētajām audžuģimenēm, aizbildņiem un potenciālajiem adoptētājiem;

piemēram, ierobežojumi attiecībā uz attālināto mācību formu, grūtības nokomplektēt pietiekamu dalībnieku skaitu mācību grupā.

Atbalsta centri norādījuši, ka īpaši izaicinošs darbs zināšanu pilnveides un atbalsta grupu komplektēšanā ir ar adoptētāju mērķgrupu, jo adoptētāji bieži vēlas saglabāt augstu anonimitātes pakāpi un tādēļ izvairās no atbalsta pasākumiem.

Papildus Atbalsta centri norāda, ka liela daļa aizbildņu ir vecāka gadagājuma personas un vērojama zema motivācija pārmaiņām, grūtības pieņemt jaunas prasmes un dažkārt arī neuzticēšanās institūcijām.

Lai mazinātu grūtības apmācību grupās sasniegt nepieciešamo dalībnieku sakaitu, daži Atbalsta centri realizē elastīgu pieeju – pilnveides apmācības tiek dalītas īsākos, 2-3 stundu moduļos, ļaujot ģimenēm elastīgāk plānot laiku un sakrāt nepieciešamās apmācību stundas.

4. Speciālistu piesaiste

Atbalsta centri uzsver arī grūtības nodrošināt nepieciešamo speciālistu pieejamību, īpaši reģionos. Informatīvajos ziņojumos minēts, ka lauku reģionos ir ierobežotas iespējas piesaistīt dažādu jomu profesionāļus, piemēram, psihoterapeitus, psihiatrijas speciālistus, atkarību speciālistus vai nodrošināt specifisku terapiju (piemēram, smilšu spēļu terapiju).

Vienlaikus Atbalsta centri norāda, ka pieejamais un noteiktais finansējuma apjoms speciālistu konsultācijām ir “*zem tirgus vērtības*”, kas ierobežo iespējas regulāri piesaistīt plašāku speciālistu loku. Atbalsta centri uzsver, ka šāds atbalsts un terapijas ir kritiski nepieciešamas visiem ārpusģimenes aprūpē esošajiem bērniem, tostarp bērniem, kuriem iecelts aizbildnis vai kuri ir adoptēti.

Kā sasniegumus Atbalsta centri norāda, ka neskatoties uz minētajām grūtībām, ar vairākiem speciālistiem ir izveidojusies ilgstoša un stabila sadarbība. Tāpat Atbalsta centri uzsver, ka viņiem izdodas piesaistīt arī jaunus, kvalitatīvus speciālistus, tādējādi nodrošinot atbalsta nepārtrauktību un daudzveidību bērniem ārpusģimenes aprūpē.

5. Bērna individuālās attīstības plāna izstrāde¹⁰

Vērtējot bērna individuālās attīstības plānu sagatavošanas procesu, Atbalsta centri informatīvajos ziņojumos norāda, ka tā ir apjomīga un sarežģīta dokumentācija. Kā galvenais šķērslis kvalitatīvai plānu sastādīšanai tiek minēts informācijas trūkums no bāriņtiesām un sociālajiem dienestiem par bērna iepriekšējo pieredzi, veselības stāvokli un iepriekš veikto sociālo darbu ar ģimeni. Darbu apgrūtina arī bērnu psihosociālās attīstības neatbilstība bioloģiskajam vecumam, kas bieži atklājas tikai ilgstošā aprūpes procesā. Neskatoties uz minēto, Atbalsta centri nodrošinot plānu izstrādi visiem bērniem, uztverot to kā būtisku instrumentu bērna vajadzību definēšanai. Atbalsta centri norāda, ka plāni tiek veidoti elastīgi, regulāri pilnveidoti un pielāgoti katra bērna situācijai.

¹⁰ Ministru kabineta 2018. gada 26. jūnija noteikumu Nr. 355 “Ārpusģimenes aprūpes atbalsta centra noteikumi” 12.7. apakšpunkts;

6. Audžuģimenes atbalsta plāna izstrāde¹¹

Informatīvajos ziņojumos audžuģimenes atbalsta plānu izstrādes procesā kā būtiska grūtība, līdzīgi, kā bērna individuālās attīstības plāna izstrādē, tiek izcelta nepietiekama informācijas saņemšana no bāriņtiesas. Atgriezeniskās saites trūkums pēc audžuģimenes izvērtēšanas procesa bāriņtiesā liedz Atbalsta centriem pilnvērtīgi plānot nepieciešamos atbalsta pasākumus. Kā galvenais sasniegums šajā jomā tiek minēta plānu mērķtiecīga izstrāde, tos tiešā veidā sasaistot ar audžuģimenēm nepieciešamajām apmācībām un kompetenču pilnveidi, kas nodrošina personalizētu atbalstu katrai ģimenei.

7. Darbinieku profesionālā pilnveide

Informatīvajos ziņojumos norādīts, ka lielākā daļa Atbalsta centru nodrošina arī regulāras supervīzijas vai profesionālās pilnveides iespējas saviem darbiniekiem, kas veicina speciālistu profesionālo izaugsmi un palīdz mazināt emocionālo spriedzi darbā.

Kā grūtības Atbalsta centri norāda ierobežotu budžetu, kas piesaistīts audžuģimeņu skaitam, līdz ar to Atbalsta centri, kuriem ir mazāks vienošanos skaits ar audžuģimenēm, saskaras ar finansiālām grūtībām plānojot pasākumus darbinieku profesionālai pilnveidei.

8. Starpinstitucionālā sadarbība

Starpinstitūciju sadarbības jomā 2025. gadā saglabājās 2024. gadā identificētās problēmas¹². Atbalsta centri norāda, ka praksē bāriņtiesas “*bieži nesniedz pilnīgu informāciju par bērna veselības stāvokli vai emocionālām traumām pirms bērna ievietošanas ārpusģimenes aprūpē*”. Atbalsta centri norāda, ka informācijas nepietiekamība palielina neveiksmīgu bērna un aprūpētāja savietošanas gadījumu risku un atkārtotas traumēšanas iespējamību bērnam, kas ir pretrunā gan bērna labāko interešu principam, gan traumas izpratnē balstītas aprūpes pamatnostādņem.

Papildu izaicinājumu rada arī darbinieku mainība bāriņtiesās un sociālajos dienestos, kas apgrūtina sadarbības nepārtrauktību, kavē uzticības veidošanos starp institūcijām un samazina darba pēctecību ar ģimenēm.

Vienlaikus pozitīvi tiek vērtēta sadarbība ar atsevišķām bāriņtiesām un sociālajiem dienestiem, kas aktīvi iesaistās ģimeņu atbalstīšanā un nodrošina Atbalsta centriem pilnvērtīgu informācijas sniegšanu par bērna situāciju. Informatīvajos ziņojumos uzsvērts, ka ilgstoša sadarbība ar konkrētiem speciālistiem veicina savstarpēju uzticēšanos, efektīvāku informācijas apmaiņu un kvalitatīvāku lēmumu pieņemšanu bērna labākajās interesēs. Atbalsta centri informatīvos ziņojumos uzsver, ka veiksmīga sadarbība ar ģimenēm ir iespējama tikai caur drošu un stabilu piesaisti speciālistam, jo ģimenes meklē palīdzību un pieņem to tad, kad ir izveidotas ilglaicīgas attiecības, savukārt personāla mainība bāriņtiesās vai sociālajos dienestos šo trauslo saikni grauž.

¹¹ Ministru kabineta 2018. gada 26. jūnija noteikumu Nr. 355 “Ārpusģimenes aprūpes atbalsta centra noteikumi” 12.7. apakšpunkts;

¹² <https://www.bac.gov.lv/lv/media/2909/download?attachment>

Atbalsta centri vērs uzmanību, ka novērots pieaugošs pieprasījums no bāriņtiesu puses organizēt bērnu un bioloģisko vecāku saskarsmes tikšanās Atbalsta centru telpās speciālistu uzraudzībā. Tomēr pašreizējais pakalpojumu grozs šādu atbalstu paredz tikai audžuģimenēm, radot resursu trūkumu gadījumos, kad šāda nepieciešamība tiek izteikta attiecībā uz aizbildņu ģimenēm.

Savukārt par sadarbību ar izglītības iestādēm informatīvajos ziņojumos norādīts, ka izglītības iestādes nereti neizprot audžuģimeņu situāciju – skolotāji vairo audžuvecākus par bērnu uzvedības traucējumiem, neņemot vērā agrīnās pieredzes ietekmi. Šie aizspriedumi pasliktina audžuģimeņu motivāciju sadarboties un apgrūtina bērnu iekļaušanu izglītības vidē.

Ka labās prakses piemērs norādīta regulāra un laicīgi uzsākta informācijas apmaiņa. Piemēram, tur, kur bāriņtiesa laicīgi nodrošina informāciju par bērna medicīnisko vēsturi, iepriekšējām traumām pieredzēm, bērna un uzņemošās ģimenes savietošanas aspekts un bērna adaptācija ģimenē uzlabojas. Līdzīgi ir labās prakses piemērs, kā aktīva komunikācija ar izglītības iestādi veicināja bērna iekļaušanos tajā.

9. Sadarbība ar valsts iestādēm un pašvaldībām

Atbalsta centru informatīvie ziņojumi liecina, ka sadarbība ar Labklājības ministriju un Bērnu aizsardzības centru 2025. gadā ir kļuvusi aktīvāka, vienlaikus saglabājoties arī vairākiem komunikācijas un sadarbības organizēšanas izaicinājumiem.

Informatīvajos ziņojumos norādīts, ka 2025. gadā Labklājības ministrija un Bērnu aizsardzības centrs organizēja regulāras diskusiju platformas jeb “domnīcas”, kā arī tikšanās reģionos un tiešsaistē, kas Atbalsta centriem sniedza iespēju aktualizēt praksē konstatētās problēmas un diskutēt par ārpusģimenes aprūpes sistēmas attīstības jautājumiem. Informatīvajos ziņojumos šīs tikšanās tiek minētas kā nozīmīgs solis dialoga veicināšanā starp politikas veidotājiem un pakalpojumu sniedzējiem. Tāpat pozitīvi tiek vērtēts plānotais finansiālā atbalsta pieaugums 2026. gadā audžuģimenēm un ārpusģimenes aprūpes sistēmai kopumā.

Vienlaikus Atbalsta centri norāda uz vairākām grūtībām sadarbībā ar valsts līmeņa institūcijām. Informatīvajos ziņojumos uzsvērts, ka komunikācija par normatīvo aktu grozījumiem un jaunu līgumu ieviešanu nereti notiek ar ļoti īsiem sagatavošanās termiņiem, kas apgrūtina kvalitatīvu pārmaiņu ieviešanu praksē.

Atbalsta centru redzējumā 2025. gadā sadarbība ar pašvaldībām ir bijusi nevienmērīga, vienlaikus novērojot gan pozitīvus sadarbības piemērus, gan sistēmiskas grūtības. Vairāki Atbalsta centri norāda uz konstruktīvu sadarbību ar atsevišķām pašvaldībām, kur pašvaldības aktīvi iesaistās jaunu pakalpojumu attīstīšanā. Atbalsta centri norāda, ka šādās pašvaldībās vērojama lielāka izpratne par ārpusģimenes aprūpes sistēmas darbību un Atbalsta centru lomu audžuģimeņu atbalstīšanā. Vienlaikus informatīvajos ziņojumos norādīts, ka daudzviet pašvaldībām joprojām trūkst pietiekamas izpratnes par Atbalsta centru funkcijām un audžuģimeņu kustības nozīmīgumu bērnu aprūpes sistēmā.

Atbalsta centri akcentē arī nevienlīdzīgu pieeju bērnu uzturēšanas izdevumu nodrošināšanā – dažādās pašvaldībās atšķiras bērna uzturlīdzekļu apmērs, kas rada nevienlīdzīgus apstākļus audžuģimenēm. Papildus tam vairākās pašvaldībās sociālās jomas finansējumu ierobežo budžeta

resursu trūkums, kas ietekmē iespējas attīstīt papildu atbalsta pakalpojumus ārpusģimenes aprūpē esošajiem bērniem un viņu aprūpētājiem.

10. Sadarbība starp Atbalsta centriem

Informatīvajos ziņojumos norādīts, ka sadarbība starp Atbalsta centriem ir neregulāra, ar izaicinājumiem. Atbalsta centru sadarbībā pastāv konkurence, atsevišķos informatīvajos ziņojumos tiek iezīmēta ģimeņu “pārvilināšana” no viena centra uz citu. Papildus Atbalsta centri norāda, ka ir novērota arī atšķirīga izpratne par psihosociālo atbalstu un pakalpojumu administrēšanu.

Savukārt citos informatīvajos ziņojumos ir atzīmēta pozitīva Atbalsta centru savstarpējā sadarbība, kas veicina pieredzes un resursu apmaiņu, kā arī praktisku risinājumu īstenošanu audžuģimenēm un aizbildņiem. Atbalsta centri sadarbojas nodrošinot apmācības un regulāru informācijas apmaiņu, risinot aktuālus jautājumus un kopīgi aizstāvēt ģimeņu un bērnu intereses, tai skaitā finansiālā atbalsta palielināšanā.

11. Plānotie pasākumi

Atbalsta centri kā 2026. gada attīstības virzienu norāda jaunu audžuģimeņu piesaisti caur sabiedrības informēšanas kampaņām un specializēto pakalpojumu attīstību, īpaši bērniem ar uzvedības traucējumiem vai smagiem funkcionāliem traucējumiem.

Informatīvajos ziņojumos norādīts, ka tiek plānotas regulāras un inovatīvas mācības audžuģimenēm, aizbildņiem un adoptētājiem, individuāla psiholoģiskās un sociālās palīdzības nodrošināšana, kā arī mentoru programmu stiprināšana jauniešiem, nodrošinot to pieejamību visā Latvijas teritorijā.

Paralēli Atbalsta centri plāno vērst vērību starpinstitutionālās sadarbības uzlabošanai ar bāriņtiesām un sociālajiem dienestiem, lai nodrošinātu uz bērna individuālajām vajadzībām centrētu pieeju un veicinātu veiksmīgu saskarsmi ar bioloģiskajām ģimenēm.

Galvenie izaicinājumi

Apkopojot Atbalsta centru sniegto informāciju, galvenā vērība tiek vērsta uz sekojošiem aspektiem:

- Audžuģimeņu kustības popularizēšana – Atbalsta centri norāda uz jaunu audžuģimeņu skaita samazināšanos un esošo ģimeņu “novecošanu”. Kā pozitīvu attīstības virzienu tiek minēts ārpusgroza pakalpojums, kas ļauj segt bērnu individuālās vajadzības, lai gan to administrēšana rada papildu administratīvo slogu.
- Atbalsta grupas un apmācības – Atbalsta centri ziņo, ka, lai gan tiek nodrošinātas regulāras atbalsta grupas, tie saskaras ar grūtībām nokomplektēt pietiekamu dalībnieku skaitu, īpaši reģionos un specializētām mērķgrupām.

- Speciālistu piesaiste – Atbalsta centri uzsver, ka lauku reģionos ir ierobežota piekļuve psihoterapeitu, psihiatru, atkarību speciālistu un specifisku terapiju sniedzējiem. Tiek norādīts, ka zems finansējums (zem tirgus vērtības) kavē plašāka speciālistu loka piesaisti. Tomēr, neskatoties uz grūtībām, Atbalsta centri norāda, ka tiem izdodas veidot ilgstošu un stabilu sadarbību ar vairākiem speciālistiem un piesaistīt jaunus kvalitatīvus profesionāļus.
- Bērna individuālās attīstības un audžuģimenes atbalsta plāni – Atbalsta centri kā galveno šķērslī min informācijas aprites problemātiku sadarbībā ar bāriņtiesām un sociālajiem dienestiem par bērna iepriekšējo pieredzi un veselības stāvokli.
- SPOLIS sistēma – Atbalsta centri norāda uz sistēmas lēndarbību, tehniskām kļūmēm un datu nesaglabāšanos. Kā pozitīvu aspektu tie vērtē operatīvu problēmu risināšanu no sistēmas uzturētāju puses.
- Starpinstitucionālā sadarbība – Atbalsta centri atzīmē, ka sadarbību ar bāriņtiesām un sociālajiem dienestiem apgrūtina informācijas nepietiekamība, darbinieku mainība un atšķirīga izpratne. Atbalsta centri norāda, ka sadarbība ar izglītības iestādēm bieži ir sarežģīta, jo skolas mēdz neizprast ārpusģimenes aprūpē nonākušo bērnu uzvedības cēloņus. Vienlaikus Atbalsta centri min arī labas prakses piemērus, kur veiksmīga sadarbība uzlabo bērnu situāciju.
- Sadarbība ar valsts iestādēm – Atbalsta centri pozitīvi vērtē 2025. gadā uzsāktās regulārās domnīcas un tikšanās ar Labklājības ministriju un Bērnu aizsardzības centru. Vienlaikus tiek norādīts uz pārāk īsiem termiņiem normatīvo aktu izmaiņu ieviešanai un protokolēšanas trūkumu kopīgajās sanāksmēs.
- Profesionālā darbinieku pilnveide – Atbalsta centri norāda, ka organizē supervīzijas un kovīzijas, kā arī kopīgas darbinieku mācības. Kā problēma tiek norādīta finansējuma sasaiste ar audžuģimeņu skaitu, kurām ir vienošanās ar Atbalsta centriem – līdz ar to tie Atbalsta centri, kuriem ir mazāks skaits vienošanos ar audžuģimenēm, saskaras ar finansējuma ierobežojumiem speciālistu zināšanu un profesionālo prasmju pilnveidei.